

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2144/2022
25.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужилаца: АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ..., КК из ..., ЛЛ из ..., ЉЉ из ..., ММ из ..., НН из ..., ЊЊ из ..., ОО из ..., ПП из ..., РР из ..., СС из ..., ТТ из ..., ЋЋ из ..., УУ из ..., ФФ из ..., ХХ из ..., ЦЦ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милан Мелајац, адвокат из ..., против туженог Републичког хидрометеоролошког завода Србије из Београда, кога заступа Државни правобранилац из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ и ОО изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 623/21 од 03.11.2021. године, у седници одржаној 25.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ и ОО изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 623/21 од 03.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 295/18 од 10.09.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ и ОО и обавезан тужени да тужиоцима на име неисплаћене накнаде трошкова за исхрану у току рада за период од јануара 2002. године до децембра 2004. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом ближе наведене у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, прекинут је поступак у овој парници због смрти у односу на тужиоце ПП, РР, СС, ТТ, ЋЋ, УУ, ФФ, ХХ и ЦЦ. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима с АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ и ОО олидарно накнади трошкове поступка у укупном износу од 2.687.187,50 динара, као и појединачно тужиоцима: АА износ од 4.241,93 динара, ББ износ од 4.087,24 динара, ВВ износ од 3.655,72 динара, ГГ износ од 1.900,00 динара, ДД износ од 4.023,52 динара, ЂЂ износ од 3.267,80 динара, ЕЕ износ од 4.148,92 динара, ЖЖ износ од 3.777,28 динара, ЗЗ износ од 4.139,68 динара, ИИ износ од 4.217,80 динара, ЈЈ износ од 3.772,52

динара, КК износ од 4.100,16 динара, ЛЛ износ од 4.392,68 динара, ЉЉ износ од 3.441,80 динара, ММ износ од 3.286,48 динара, НН износ од 3.975,88 динара, ЊЊ износ од 4.290,60 динара и ОО износ од 3.887,20 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован захтев туженог да суд обавезе тужиоце АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ и ОО да туженом солидарно накнаде трошкове поступка све са законском затезном каматом.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 623/21 од 03.11.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да на име исхране за време рада и боравка на терену тужиоцима АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ и ОО за период од 01.01.2002. године до 30.09.2004. године исплати појединачне износе са законском затезном каматом ближе наведене у том ставу изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, па је одбијен захтев тужилаца да се обавезе тужени да им на име трошкова парничног поступка солидарно накнади трошкове поступка у износу од 2.686.187,50 динара, као и појединачно на име судских такси у износима као у садржини тог става. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу четвртном изреке првостепене пресуде, па су обавезани тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 165.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ и ОО су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), а у вези члана 23. став 3. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 439. Закона о парничном поступку ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У осталим споровима из радног односа, дозвољеност ревизије се цени под истим условима као и у имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14), која регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у

свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате трошкова за исхрану за време рада и боравка на терену (тужба ради новчаног потраживања) поднета је 17.11.2004.године, а преиначена поднеском од 20.05.2020.године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде за сваког од тужилаца (који нису јединствени супарничари) не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе.

Имајући у виду да се тражена правна заштита не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, а да вредност побијаног дела новчаног потраживања у односу на сваког од тужилаца не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да наведено није од утицаја на другачију одлуку, имајући у виду да одредбама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује, није била прописана могућност изјављивања ревизије у ситуацији када је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

На основу изнетог, применом члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**